

अप्रभुव n. Unvermögen PAÑĀT. 69, 4.
 अप्रमाणा 2) TARKAS. 30. — 3) n. keine Autorität ÇĀK. 121.
 अप्रमादम् Z. 2 lies 12, 1, 7. 18 st. 12, 1, 4. 18.
 अप्रमायुक TBa. 2, 1, 3, 1.
 अप्रमयीय lies was nicht zu Grunde gehen sollte, nicht zu Grunde zu gehen pflegt.
 अप्रमुदिता f. und अप्रमोदमाना f. Bez. zweier unter den acht Unvollkommenheiten (असिद्धि) im Sāṃkhya TATTVAS. 37.
 अप्रपावन् in der Stelle AV. 3, 3, 1 (vgl. AV. Prāt. 4, 56) wohl entstellt aus °पावम्.
 अप्रयुक्त (3. अ + प्र°) adj. ungebrauchlich PRATĀPAR. 61, a, 3. b, 1. अ-प्रयुक्तता SĀH. D. 574. 581. अप्रयुक्तत्व 213, 3.
 अप्रयोजक (3. अ + प्र°) adj. zwecklos, nicht hingehöriġ PRATĀPAR. 61, a, 5. 62, a, 9.
 अप्रस्तुतप्रशंसा s. u. प्रशंसा und vgl. noch KĀVJAPR. 149. SĀH. D. 706.
 अप्रस्तुतस्तुति f. = अप्रस्तुतप्रशंसा Verz. d. Oxf. H. 208, b, 18.
 अप्रतिद्वय्य (3. अ + प्रा°) n. Unvergleichlichkeit MBH. 7, 1487, ed. Bomb. (अप्रति° ed. Calc.).
 अप्रामाण्य n. s. u. प्रामाण्य.
 अप्रिय 1) Z. 2 lies 8, 10, 18 st. 8, 10, 3, 1. — 2) a) vgl. u. प्रियकर.
 अप्रेतरान्तसो vgl. auch प्रेतरान्तसो.
 अप्लव (3. अ + प्लव) adj. ohne Schiff so v. a. wo es kein Schiff giebt: अप्लवे ऽम्भसि मयानाम् MBH. 2, 2418. अप्लरे भव नः पारमप्लवे भव नः प्लवः 3, 4359.
 अप्लवा als Devatā Ind. St. 3, 203, a. Vgl. Ind. St. 9, 482.
 अप्सर v. l. für अघर M. 7, 72. अप्सरौ HARIV. 3132 fehlerhaft für अ-मरौ, wie die neuere Ausg. hat.
 अप्सरतीर्थ wohl fehlerhaft für अप्सरस्तीर्थ WILSON, Sel. Works 2, 22.
 अप्सरस्. अप्सरा Verz. d. Oxf. H. 56, b, 37. Z. 15 lies 2, 2, 5 st. 2, 3, 5; Z. 22 lies 6, 118, 1. 2 st. 16, 118, 1. 2. अप्सरेलोक Verz. d. Oxf. H. 13, a, 17. साप्सरस्व adj. KATHĀS. 34, 48. 59. 65. — Vgl. आप्सरस्.
 अप्सरेश्वरतीर्थ (अप्सरस् oder अप्सरा - ई° + तीर्थ) n. N. pr. eines Tirtha Verz. d. Oxf. H. 67, b, 8.
 अप्सव्य KĀṬH. 12, 6. 35, 15.
 अप्सस् könnte Busen bedeuten.
 अप्सु vgl. विश्वाप्सु.
 अप्सुर्त्स TS. 5, 3, 12, 2.
 अप्सुयोगिन TS. 5, 2, 2, 4. 3, 12, 2.
 अप्सुकाम्य (अ° + कौ°) m. N. pr. eines Mannes MBH. 2, 107.
 अपफल 1) a) keinen Nutzen bringend, von dem oder wovon man keinen Vortheil hat Spr. 1128. DAÇAK. in BENF. Chr. 183, 8.
 अपफेन 2) Z. 2 lies अक्लिफेण und vgl. आपूक.
 अपकाणा v. l. für अवकाणा.
 अपबल 3) b) vgl. oben u. अचल 3) b). — c) N. pr. eines Frauenzimmers KATHĀS. 73, 417.
 अपबाध m. das Nichtvorhandensein eines Widerspruchs KAP. 1, 79.
 अपबाधक, °जत Verz. d. Oxf. H. 34, b, 20.
 अपबुद्ध dumm, einfältig KAP. 1, 45.

अबुध TATTVAS. 20.
 अब्ज् (von अब्जा), अब्जति zur Lotusblume werden: अद्भिर्बन्ति ÇATR. 14, 81.
 अब्ज 3) a) WEBER, RĀMAT. UP. 321. 327. fg. — c) Bez. einer best. Constellation (= पद्म) d. i. wenn die Planeten (Sonne und Mond incl.) promiscue in den 4 Kendra stehen, VARĀH. BRH. 12, 3.
 अब्जत BHĀG. P. 10, 38, 37.
 अब्जनाम m. Bein. Viṣṇu's BHĀG. P. 5, 1, 19. 10, 40, 28. 44, 37. 11, 3, 40. — Vgl. पद्मनाम.
 अब्जपाणि m. = पद्मपाणि 4) WILSON, Sel. Works 2, 24. 29. fg.
 अब्जभव m. Bein. Brahman's BHĀG. P. 10, 60, 39.
 अब्जसंभव m. Bein. Brahman's MBH. 1, 2077. — Vgl. पद्मसंभव.
 अब्जाद् (अब्ज + अद्) adj. von Lotusblumen sich nährend; m. Schwan VARĀH. BRH. S. 86, 27.
 अब्जिनी zunächst die Lotuspflanze (an Lotusblumen reich); vgl. u. पद्मिनी. °दलैः KATHĀS. 90, 62. का क्वाब्जिनी विना क्लृप्तं कश्च क्लृप्ता ऽब्जिनी विना 101, 107. वनाब्जिनी 102, 10.
 अब्जिनीपति KATHĀS. 81, 17.
 अब्ज् 2) चतुर्ब्ज् adj. f. AK. 2, 9, 69.
 अब्धि 3) Bez. der Zahl vier (nicht sieben) WEBER, GJOT. 101. Nax. 2, 382. Ind. St. 8, 343. — 4) Titel einer Schrift Verz. d. Oxf. H. 286, a, No. 670.
 अब्धिकन्या (अ° + क°) f. Bein. der Lakṣmī Spr. 1379.
 अब्धिजीविन् (अ° + जी°) m. Seemann, Fischer KATHĀS. 32, 321.
 अब्धितनय (अ° + त°) m. ein Sohn des Meeres, du. Bez. der beiden AÇVIN KATHĀS. 34, 24.
 अब्बिन्दु (2. अप् + वि°) m. Wassertropfen: प्रीतो व्यमुद्दब्बिन्दू-नेत्राभ्याम् BHĀG. P. 10, 80, 19.
 अब्रह्मण्य adj. Brahmanen nicht hold MBH. 3, 13176. 5, 469. BHĀG. P. 9, 15, 15.
 अब्रूकत falsche Lesart für अब्रूकत.
 अब्रत्त in °भ्रत्त WEBER, RĀMAT. UP. 335 (10) fehlerhaft für अभ्रत्त.
 अभय 2) b) N. pr. eines natürlichen Sohnes des Bimbisāra KANDJUR 3, 37. — 3) lies Chebula st. citrina und füge BHĀG. P. 8, 2, 13 hinzu. — अभया auch N. der Dākṣhājaṇi Verz. d. Oxf. H. 39, b, 18.
 अभयंकर BHĀG. P. 10, 2, 16. इन्द्रस्याभयंकरम् N. eines Sāman Ind. St. 3, 208, a.
 अभयदानसार (अ° + सार) Titel einer Schrift HALL 137.
 अभयप्रद (अ° + प्रद) 1) adj. Sicherheit während M. 4, 232. — 2) m. N. pr. eines Wesens im Gefolge des Padmapāṇi WILSON, Sel. Works 2, 24.
 अभयाकरगुप्त m. N. pr. eines Mannes SĀDHANAMĀLĀT. 185. fälschlich अभयकर° WASSILJEV 267.
 अभव Z. 2 lies Wohlfahrt, Heil st. Sein, Entstehung.
 अभवन्मतयोग oder अभवन्मतसंबन्ध (3. अ - भवत् - मत + योग oder सं°) m. in der Rhetorik fehlerhafte Construction KĀVJAPR. 83. 89. SĀH. D. 375. PANDIT I, 9. fg.
 अभगय adj. MBH. 1, 4705. 4, 638. n. Unglück Spr. 995. ASHṬĀV. 2, 24.
 अभार्य (3. अ + भार्या) adj. der Gattin ermangelnd: गृह् KATHĀS. 98, 31.
 अभास्वर s. भास्वर.